

ת"ד 1036/07 - מדינת ישראל נגד דן אליק

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 15-07-1036 מדינת ישראל נ' אליק
תיק חיזוני: 235277/2015

בפני כבוד השופטת כרמית פאר גינט
ממשימה מדינת ישראל
נגד דן אליק
נאשמים

החלטה

1. ברשימת עדי הتبיעה שבכתב האישום כנגד הנאשם נכלל, בין היתר, "דיסק סרטון מצלמת רכב הנאשם" (סעיף 4 לרשימת עדי הتبיעה).
2. בישיבת יומם 19.7.17, ביקש בא-כוח המאשימה להגיש את הדיסק האמור. זאת, באמצעותו של עד הتبיעה הבוחן צייד דראושה (להלן: "דראושה").
3. מסתבר כי דראושה הוא זה אשר העתק את הסרטון שבמצלמת הרכב (עמ' 9 לפרטוקול, שורות 20-18). לדבריו של דראושה, הוא העתק את הסרטון שבמצלמה לדיסק, אשר ידיא כי הוא עובד, וכן שמר העתק של הסרטון במחשב המשטרתי (שם, שורה 22).
4. עוד עולה מטייעוני הצדדים כי הדיסק הראשון אשר אליו העתק הסרטון על ידי דראושה אינו עובד, קרי, בא-כוח הנאשם, אשר קיבל העתק ממנו קיבל, למעשה, מעשה, דיסק ריק, אשר אין עליו סרטון כלשהו. הדיסק אותו ביקשה המאשימה להגיש, במהלך הדיון (הדיסק השני) הינו דיסק שאליו העתק הסרטון נשמר על ידי דראושה במחשב המשטרתי.
5. בא-כוחו של הנאשם התנגד להגשת הדיסק, מטענו, מדובר בראיה לא קבילה, שכן תפיסת הסרטון שבמצלמת הרכב הייתה צריכה להיעשות רק לאחר קבלת הסכמה של בעל הרכב (או צו שיפוטי מתאים), והיות והנ gag אינו בעל הרכב, לא ניתן היה לתפוס את הסרטון (ועל כן, הסכמת הנ gag, כפי שבאה לידי ביטוי בחקירתו של דראושה, עמ' 8 לפרטוקול, שורות 26-24, אינה רלוונטית).
6. עוד טען בא-כוחו של הנאשם כי הדיסק השני הינו למעשה ראייה חדשה, אשר לא ניתן להציגו בשלב של ההליך בו הוגשה.
7. לאור טענות אלה של בא-כוחו של הנאשם החלטי שתי החלטות: האחת (עמ' 7 לפרטוקול) כי הדיסק (וهرאיות הנילוות לו) יתקבלו באופן זמני, וכי החלטה משלימה בהקשר זה תינתן לאחר שמיעת העדים הרלוונטיים, ולאחר שהצדדים יסכמו את טענותיהם בהקשר זה. השנייה (עמ' 10 לפרטוקול), כי ככל שלמאשימה חומר חקירה חדש שברצונה להגישו, עליה להגיש בקשה מתאימה לתיקון כתוב האישום.
8. לאחר החלטה זו הוגשה על ידי המאשימה "בקשה להגשת דיסק כראייה", אליה הגיע בא-כוחו של הנאשם.

- .9. אביהיר: השאלה הראשונה שיש לשאול היא אכן שאלת קובלותה של הראה (קובילותו של הדייסק השני). לאור טענותו של בא-כוחו של הנאשם כי מדובר בראיה שתפיסה היה צריך כפופה לקבלת הסכמתו של בעל הרכב.
- .10. בהקשר זה, כפי שציינתי בהחלטתי מיום הדיון, יש לבחון ראיות רלוונטיות. יש להשלים (בין היתר) את שמיות עדותו של דראושה, אשר טרם נחקר בחקירה נגדית. עוד יש לשמע, ככל שמי מהצדדים ירצה לעשות כן, עדים היכולים לשופור אוור על שאלה זו של הסכמה. כך, למשל, ניתן לשמע את עדותו של הנאשם בכל הנוגע לזיקתו לבעל הרכב, או את בעל הרכב עצמו.
- .11. אני סבורה כי יהיה נכון להשלים את חקירותו הנגדית של דראושה, שלאחריה אפשר הצדדים להביא עדים לעניין טיעון זה של בא-כוחו הנאשם לעניין תפיסת המצלמה שברכב. חלק שמיות עדי תביעה נוספים בזמן המשימה את העדים שלטעמה רלוונטיים לשאלת תפיסת הסרטון (כל שיש כאלה לטעמה, מלבדו של דראושה), והנ帀ם יזמין את העדים הרלוונטיים לטעמו לסתוגיה זו.
- .12. אדגש, כי מלבד חקירתו של דראושה, חקירת העדים הנוספים, ככל שייהי כאלה, תהיה אך לעניין תפיסת הסרטון שבמצלמת הרכב, וככל שהנ帀ם יבחר להיעיד, הוא ישאל רק בהקשר זה.
- .13. השאלה השנייה יש לבחון היא טענותו של בא-כוחו הנאשם לפיה הדייסק השני אינו ראייה קבילה שלעצמיו, במנוחת משאלת אופן תפיסת הסרטון ממצלמת הרכב. כאן, אינני רואה עין בעין עם בא-כוחו של הנאשם.
- .14. לפי עדותו של דראושה, הוא צרב דייסק ראשון, אך במקביל העתיק את הסרטון של מצלמת הרכב למחשב המשטרתי, ולאחר מכן העתיק מהמחשב המשטרתי את הסרטון לדיסק אותו מבקשת המאשימה להגיש.
- .15. אין כאן ראייה חדשה, כי אם אותה ראייה מופיעיה בראשית עדי התביעה. קרי, הסרטון ממצלמת הרכב מדובר באותו ראייה, רק (על פי עדותו של דראושה) כשהיא מופיעיה על גבי דייסק אחר. המדייה שעל גיביה מופיע הסרטון אינה יוצרת ראייה חדשה. הראייה היא הסרטון, והשאלה היא אם הוא מוגש בדרך כזו או אחרת אינה הופכת אותו לראייה חדשה.
- אכן, במהלך הדיון שהתקיים בפני קבוצתי (עמ' 10 לפרוטוקול) כי על המאשימה להגיש בקשה לתיקון כתוב האישום. אף נכון הוא כי המאשימה לא הלכה בדרך זו כי אם הגישה בקשה (נוספת על זו שהושמעה על ידה במהלך הדיון) לצירוף הדייסק השני כראייה. עם זאת, לאחר עיון בבקשתה של המאשימה ובנימוקים והאסמכאות שם, אני מקבלת את עדמת המאשימה כי אכן לא מדובר בראיה שהגשתה מצריכה את תיקון כתוב האישום, הגם שעדיין, בחלוף זמן רב ממועד האירוע נשוא כתוב האישום, יכול שייהי החלוף הזמן שלכליה על משקלה הראייה.
- .16. השאלה אם הסרטון שעל גבי הדייסק השני הוא אכן אותו סרטון שהוא על מצלמת הרכב במועד האירוע נשוא כתוב האישום, היא שאלה של משקל. בא-כוחו של הנאשם יכול לשאול כפי חוכמתו את דראושה שאלות בהקשר זה בחקירה הנגידית, תוך שינוי מן הסתם להראות כי אין ודאות כי לאור החלוף הזמן ממועד האירוע נשוא כתוב האישום ועד למועד שבו ביקשה המאשימה להגיש את הדייסק השני אכן מדובר בהעתקה אותנטית של הסרטון.
- .17. משעה שדראושה העיד כי הסרטון המופיע על גבי הדייסק השני הוא הסרטון שהוא על מצלמת הרכב, הרי שמדובר בראיה קבילה. יתכן כי אמרתו זו של דראושה אינה מהימנה, ועל כן בסופו של יום המשקל שבית המשפט ייחס לסרטון שעל גבי הדייסק השני יהיה מועט, או אפסי, אך זווי השאלה של הערכת המהימנות של עדותו של דראושה. גם יתרן, כי בית המשפט יגיע לכל מסקנה, בסופו של יום, כלשונו של בא-כוחו הנאשם, כי מדובר הסרטון שאין לדעת "היכן הסתווב", ולא ניתן להעניק לו משקל כלשהו. אך שוב, אין מדובר בשאלת של קובלות.
- .18. אשר לטענת בא-כוחו של הנאשם כי למעשה קיבל לידי דייסק ריק, והדייסק השני הוא דייסק אשר יש בו כדי

להפתיע אותו, זהה טענה שלא אוכל לקבל.

19. בא-כוח הנאשם ידע היטב כי בכוונת המאשימה להגיש סרטון ממצלמת הרכב. גם הנאשם ידע כי קיימ סרטון שכזה, והוא אף עומת עמו (עמ' 8 לפרטוקול, שורות 25-26). על כן, כאשר הנאשם ובא-כוחו קיבלו לידיהם העתק של הדיסק הראשון, אשר היה בידייהם כדיסק ריק, היה עליהם להבין כי מדובר בתקלת כלשהי, ולהציגו על כך עוד בראשיתו של ההליך טרם שמיעת הראיות.
20. הרוי לא הנאשם ולא בא-כוחו סברו, ברצינות, כי בכוונת המאשימה להגיש קריאה מטעמה דיסק ריק.
21. אך גם אם אין כי הנאשם ובא-כוחו "הופתעו" מהדיסק השני ומהסרטון שעליו, הרוי שניתנה להם שהות מספקת, לאחר חקירתו הראשית של דראושה, להיערכ לחקירה הנגדית.
22. אין לשוכח כי מטרתו של ההליך המשפטי (פלילי ואזרחי כאחד) היא חשיפת האמת. לבוארה, על פי דבריו של דראושה הסרטון שעלה גבי הדיסק השני הוא הסרטון שהוא על גבי מצלמת הרכב. סרטון שכזה יש בו כדי לסייע לבית המשפט לחשוף את האמת, ועל כן לא ראוי למנוע את הגשתו בשל העובדה כי הדיסק הראשון שהוזג בפניו הנאשם היה ריק. לבטח לא כאשר הנאשם עצמו עומת עם הסרטון בחקירתו, ידע היטב כי לא מדובר בדיסק ריק.
23. סיכומו של דבר, יש לברר את טענת בא-כוחו של הנאשם כי הסרטון ממצלמת הרכב נתפס שלא כדין, ובעילה זו אשמע ראיות וטיעונים כאמור בסעיפים 11 ו-12 לעיל.
24. ככל שאגיע לכל מסקנה כי תפיסת הסרטון ממצלמת הרכב אינה פוגעת בקבילות הראיה, שאז לא תהיה מניעה מלקיים את הדיסק השני קריאה, תוך שהצדדים יכולים לטען, בסיכוןיהם, לעניין משקלה.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ח, 09 נובמבר 2017, בהעדך

הצדדים.